

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea august - noiembrie 2025**

Comisia de evaluare pentru Secția I civilă

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (8) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, în urma evaluării hotărârilor judecătorești redactate de către candidat:

CANDIDAT: COD 1011

I. Documentele supuse evaluării:

- 30 de hotărâri judecătorești redactate de către candidat, transmise în condițiile art. 12 alin. (8) din Regulamentul de concurs;
- 10 hotărâri judecătorești redactate de către candidat, lucrări de specialitate publicate de candidat și orice alte înscrisuri în limba română considerate relevante de către candidat, comunicate de acesta în procedura de înscriere la concurs, conform art. 5 alin. (7) din Regulamentul de concurs;
- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare, conform art. 14 alin. (6) din Regulamentul de concurs;
- sesizări sau observații în legătură cu cele 30 de hotărâri judecătorești mai sus menționate, care se referă la criteriile de evaluare, primite din partea opiniei publice conform art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs.

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare:

- a) Explicații solicitate candidatului: nu este cazul
- b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate: nu este cazul
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului: nu este cazul

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice:

- a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, care se referă la criteriile de evaluare: nu este cazul
- b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs: nu este cazul
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: nu este cazul

IV. Criteriile de evaluare și punctajul acordat

a) Capacitatea de analiză și sinteză

Analiza hotărârilor judecătorești redactate de candidat relevă un bun nivel analitic al acestora, fiind evidentă preocuparea de a surprinde aspectele cu adevărat esențiale ale procesului și transpunerea lor, într-o manieră cât mai adecvată, în motivare.

Candidatul are capacitatea de a identifica problematica juridică utilă în planul soluționării cauzelor, redând-o adecvat în cuprinsul considerentelor, iar aceasta este, cu suficientă evidență, o dovadă a faptului că posedă calitățile necesare pentru a realiza un act de judecată de bună calitate, susținut de o argumentație juridică bine aleasă și prezentată.

Deși este evident că unele procese ridică probleme de drept multiple și/sau complexe, candidatul reușește, deseori, identificarea, prezentarea și dezlegarea acestora, evidențiind aspectele esențiale/relevante pe care le înfățișează îndeajuns de sintetic și, în același timp, clar și convingător.

Candidatul are inclusiv capacitatea de a grupa, atunci când este cazul, mai multe critici, răspunzându-le printr-un considerent comun, care posedă aptitudinea de a acoperi problematica juridică de interes.

Aceste caracteristici pozitive în planul capacităților de analiză și sinteză ale candidatului sunt proprii motivării soluției pronunțate în cauză.

În ceea ce privește prezentarea sintetică a considerentelor hotărârilor pronunțate de instanța sau instanțele inferioare, se constată că, uneori, candidatul nu este preocupat să depună un efort de sinteză, preferând preluări ample ale acestora, deși ele nu apar întotdeauna ca utile sau pertinente în raport de problematica juridică dedusă judecării în calea de atac soluționată (a se vedea, spre exemplu, hotărârile nr. 1 și 22 selectate de Comisie, hotărârea nr. 10 selectată de candidat, în care motivările hotărârilor instanțelor de fond sunt preluate amplu).

Acceași este situația și cu privire la prezentarea sintetică a cererilor, motivelor de apel/de recurs, după caz, sau întâmpinărilor părților, candidatul optând pentru preluări ample ale acestora, insuficient sintetizate și sistematizate, ceea ce face ca în cuprinsul prezentării să se regăsească uneori detalieri excesive sau formulări deficitare (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 6 selectată de candidat, în care motivele inserate în cererea de apel sunt prezentate amplu, deși, prin raportare la soluția pronunțată și la considerentele care o susțin, se impunea o prezentare mai sintetică și selectivă a acestora, la fel, hotărârea nr. 2 selectată de candidat, pagina 5: „În al treilea rând, apelanții au criticat încadrarea în grilă a magaziei de cereale ca „anexă gospodărească/spațiu depozitare producție”, deci nu ca spațiu comercial, nici instanța și nici expertul Exp2 neaducând argumente că expertul Exp3 a greșit atunci când a considerat că magazia constituie spațiu comercial și birouri. Magazia de cereale nu poate fi încadrată la pagina 422 din ghid (încadrare făcută de instanță peste opiniile experților), deoarece aceasta se referă la spații de depozitare aferente unor clădiri industriale, or nu reiese din niciun document că autorul apelanților a avut o clădire sau hală de depozitare industrială sau de producție, ci era comerciant și făcea comerț en gros și cu amănuntul. Încadrarea magaziei ca anexă din cărămidă este greșită, nefiind vorba despre o anexă a unei case individuale, așa cum prevede structura ghidului, ci despre un spațiu mare de depozitare aferent activității de comerț, adică un spațiu comercial (pagina 420 din ghid). ”

Punctaj acordat: 7,50 puncte

b) Coerența în exprimare

Calitatea juridică a hotărârilor este asigurată inclusiv de faptul că, atât prin conținutul lor propriu-zis, cât și prin maniera de prezentare (uzitând de o succesiune a considerentelor dictată de particularitățile cauzei, de specificul soluției pronunțate și de linia de argumentare preferată de candidat), considerentele care susțin soluția beneficiază, în mod obișnuit, de coerență. Succesiunea argumentelor folosite este bine prezentată, relația dintre acestea fiind vizibilă, astfel că, privite în integralitatea lor, motivele alcătuiesc un ansamblu unitar, bine condus juridic și logic și bine structurat. Impresia creată este de echilibru și unitate a demonstrației juridice, argumentele întrebuițate în motivare și, în genere, raționamentele folosite susținându-se unele pe altele și, prin aceasta, facilitând concluzia că judecătorul controlează într-o adecvată măsură construcția juridică de care uzitează.

Această manieră de prezentare facilitează atât înțelegerea problematicei juridice de ansamblu, cât și a detaliilor de argumentare care, în concret, conferă substanță considerentelor.

Sunt, însă, și situații în care coerența exprimării și liniaritatea raționamentului juridic suferă într-o anumită măsură din cauza modului de expunere a considerentelor hotărârilor atacate și a susținerilor părților, a motivelor de apel/recurs, care nu sunt prelucrate corespunzător. A se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 21 selectată de Comisie, pagina 2, în cuprinsul căreia exprimarea și modalitatea de prezentare a criticilor recurente nu au fluentă, frazele fiind elaborate cu mai puțină atenție și rigurozitate: „6. În motivarea cererii de recurs, recurenta reclamantă a invocat art. 488 alin. (1) pct. 1 și pct. 8 C. proc. civ. și, după prezentarea situației de fapt, a arătat că, deși a depus înscrisuri din care rezultă că imobilul din T, str. nr. a fost construit în anul 1978, existând autorizație de construire, fiind constructor de bună-credință, nu deține un titlu de proprietate pentru terenul pe care se află clădirea Direcției Județene de Statistică, iar reglementarea regimului juridic al terenului i-a fost solicitată constant de Institutul Național de Statistică. La momentul promovării acțiunii, recurenta nu cunoștea nimic despre inventarele prezentate în apel de Ministerul Economiei, terenul nefiind inventariat nici de autoritățile locale. F1 a prezentat modalitatea de dobândire a unei părți din teren, prin certificatul de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor seria nr. /10.10.1997 emis de Ministerul Industriei și Comerțului. O parte din imobil a fost adus ca aport social de către F2 la capitalul social al F3, care și-a schimbat denumirea în F1. Prin urmare, doar o parte din teren, în suprafață de 110,46 mp, în cotă indiviză, din suprafața totală de 546 mp, este reglementată juridic, fiind proprietatea acestei societăți, restul nefiind reglementat. Unul dintre judecătorii din apel, care a redactat decizia, s-a mai pronunțat cu privire la regimul juridic al imobilului în anul 2004, când a respins cererea de întabulare a actului de donație încheiat în anul 1977. Recurenta nu a recuzat completul de judecată și nici judecătorul în cauză, dar consideră că acesta s-a aflat în stare de incompatibilitate, potrivit art. 41 alin. (1) pct. 1 C. proc. civ. Există, potrivit recurente, un transfer din proprietatea Parohiei în cea a Oficiului Județean pentru Protecția Consumatorilor T, prin donație, a terenului de 546 mp, iar acesta nu este inventariat în domeniul public al statului și nici de Municipiul T, astfel că este un bun omis de la inventariere de către autoritățile care aveau această obligație, astfel că recurenta trebuie să găsească o soluție legală să introducă terenul în litigiul în domeniul privat al statului.”

La fel, hotărârea nr. 7, selectată de Comisie, pagina 7, în cadrul căreia, prezentând motivele contestației în anulare, candidatul redă, cu ghilimele, pasaje din susținerile părților, de natură a afecta indicatorul coerenței: „În esență, contestatoarele critică modul în care instanța de apel a apreciat asupra pertinentei și a utilității probelor, în sensul că nu ar fi insistat ca intimata să depună listele de inventariere ale terenurilor aflate în domeniul privat pe ultimii 5 ani, respectiv că ar fi „trecut sub tăcere” faptul că aceste probe au fost solicitate de reclamante. De asemenea, contestatoarele critică faptul că instanța de apel a „oprit lucrările la dosar”, deci

a rămas în pronunțare, fără a fi primit în acest sens o solicitare scrisă, pretinzându-se implicit, fără indicarea unui temei juridic, că aceasta ar constitui vreo neregularitate procedurală.”

De asemenea, hotărârea nr. 8 selectată de Comisie, paginile 2-5, în care considerentele primei instanțe sunt expuse pe larg, fiind preluate inclusiv conținutul unor texte legale și paragrafe din cuprinsul deciziei ÎCCJ date în recurs în interesul legii, precum și hotărârea nr. 5 selectată de Comisie, în care paragrafe din motivarea hotărârii supuse revizuirii sunt preluate fără nicio prelucrare, ca și cum analiza ar aparține instanței de revizuire (de exemplu, la pagina 7: „Având în vedere dispozițiile art. 861 alin. (1) C. civ., pentru ipoteza în care entitatea investită cu soluționarea notificării este primăria, apreciem că bunurile care pot fi acordate în compensare sunt numai cele care fac parte din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, nu și cele din domeniul public al acesteia, dat fiind caracterul inalienabil al unor astfel de bunuri. Cu toate acestea, este posibil ca un bun să fie transferat din domeniul public în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, iar apoi să fie acordat în compensare, în această ipoteză însă fiind îndeplinită condiția ca bunul să se afle în circuitul civil la momentul când este acordat în compensare.” și „Pentru a conchide diferit în cazul acordării bunurilor în compensare, apreciem că poate fi avută în vedere interpretarea teleologică a dispozițiilor legale cuprinse în Legea nr. 10/2001 și în Legea nr. 165/2013, în ansamblul lor, prevalând principiul restituirii în natură pentru acele bunuri care, deși aparțineau domeniului public, nu erau afectate de lucrările prevăzute de art. 9 - 11 din Legea nr. 10/2001.”).

Punctaj acordat: 7,00 puncte

c) Argumentația din punct de vedere al clarității și logicii

Ca regulă, hotărârile judecătorești redactate de candidat se remarcă prin claritate, argumentele care susțin soluția fiind prezentate într-o manieră caracterizată de rigoare și limpezime logică. Această caracteristică permite, cel mai adesea, înțelegerea completă a raționamentului care stă la baza hotărârii, înțelegere facilitată inclusiv persoanelor care nu beneficiază de pregătire juridică.

Limbajul întrebuințat este, de cele mai multe ori, accesibil, rigoarea juridică și logică ce-i este specifică neconstituind un obstacol în înțelegerea lui. Candidatul conciliază cu echilibru și moderație exigențele specifice unui limbaj tehnic cu cele privitoare la accesibilitatea hotărârii și la comprehensibilitatea acesteia.

Este evidentă preocuparea candidatului de a răspunde motivelor pentru care căile de atac au fost exercitate, precum și apărărilor formulate, inclusiv excepțiilor procesuale invocate, concretizarea acestei preocupări fiind favorizată de o bună capacitate argumentativă, precum și de cunoașterea și fructificarea informațiilor juridice necesare domeniului său de activitate profesională.

Astfel fiind, sunt obținute motivări convingătoare, apte să genereze încredere în actul de judecată, facilitând concluzia că soluția pronunțată este legală și temeinică.

Firul logic al hotărârii este, de regulă, ușor identificabil și bine susținut de argumente, impresia lăsată fiind aceea că actul de judecată este unul de calitate, conformându-se unor standarde profesionale de care candidatul este conștient și pe care, în mod obișnuit, reușește să le respecte.

Uneori, însă, claritatea argumentației este afectată de folosirea unor fraze mai lungi sau de gruparea în exces a unor alegații sau argumente în cadrul aceluiași paragraf, ceea ce îngreunează, într-o anumită măsură, înțelegerea raționamentului juridic (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr.13 selectată de Comisie, pagina 7, ce redă într-un paragraf amplu apărările formulate în raport cu cererea de apel de către intimații reclamanți: „10. Prin întâmpinare, intimații reclamanți R6, R4, R8, R5, R7, R9 și R10 au solicitat respingerea apelului

ca nefondat și obligarea apelantei la plata cheltuielilor de judecată, arătând că adeverința nr./1991 atestă că autorul comun A posedă în 1950 suprafața de 43 ha de teren agricol, iar referatul din 5.01.1954 atestă că acesta nu mai avea în 1954 decât cazan de fabricat rachiu. Preluarea a avut loc în fapt în considerarea calității sale de chiabur. În dosarul apelantei se găsesc date cu privire la amplasamentul terenului deținut de A, care era cunoscut la nivel local. Adresa nr./2011 a Comisiei Locale L dovedește că terenul de 43 ha deținut de A era identificabil în parcela 196, că a fost preluat de stat/CAP în perioada 1947-1953 și că nu a fost dat ca lot în folosință. Potrivit art. 11 din Legea nr. 18/1991, dovada dreptului de proprietate se poate face și cu alte înscrisuri, sens în care au invocat registrul agricol din perioada 1951-1955, referatul din 5.01.1954, adeverința nr./1991 și înscrisul numit „situația chiaburilor din comuna L și V, Reg. C la data de 10.I.1955”. La data întocmirii referatului de către comisia raională – 5.01.1954, rezultă că toată averea pe care o deținuse A fusese confiscată de stat, inclusiv terenul în suprafață de 43 ha, menționându-se expres că nu mai posedă niciun fel de teren arabil. Întrucât terenul a fost confiscat în fapt, iar A a decedat la 26.05.1957, nu mai putea figura în evidențele agricole din perioada 1956-1963. Nu poate fi reținut argumentul apelantei că acesta și-ar fi dat terenul copiilor săi ca zestre, ceea ce mențiune olografă nefiind asumată prin semnătura funcționarului și neavând valoare juridică. Noțiunea de „a da” terenul copiilor este vagă și nu are relevanță juridică. De altfel, copiii la care face referire apelanta erau adulți la momentul întocmirii referatului, aveau propriile lor gospodării și erau și ei supuși aceluiași restricții privind calitatea de foști chiaburi, astfel încât „darea” terenului către aceștia le-ar fi îngreunat situația. La 5.01.1954 era în vigoare Decretul nr. 151/1950 din care rezultă că circulația terenurilor era supusă unor restricții semnificative. Dacă A ar fi dorit să înstrăineze terenul, trebuia să ceară autorizație prealabilă de la Ministerul Agriculturii. Existența unei astfel de autorizații nu a fost probată de apelantă. În dosarul apelantei se regăsesc evidențele agricole ale terenurilor deținute de copiii lui A, anume R21, R27 și R19, din care nu rezultă că în perioada respectivă ar fi existat o mărire a suprafeței de teren deținute, ci, din contră, și acestora le erau confiscate gradual terenurile. Pentru reclamanta R10 s-au depus acte de stare civilă care fac dovada faptului că este fiica defunctei R18. Onorariul de 5.570 lei, în care se include TVA, este însumat, întrucât fiecare grup de reclamanți din cele două dosare conexe și-au angajat avocați diferiți. Aceștia și-au făcut pe deplin datoria, au participat la toate termenele, astfel încât susținerea că onorariile sunt prea mari este o desconsiderare a muncii lor. Decizia de invalidare a fost anulată, motiv pentru care nu se poate susține că apelanta nu ar avea culpă în emiterea acesteia.”).

Candidatul conduce bine argumentația, chiar și în cauze complexe care pun probleme juridice delicate și/sau multiple. Argumentația este, de cele mai multe ori, echilibrată, concisă, cu o curgere firească, ideile se susțin unele pe altele, alcătuind un ansamblu unitar, înzestrat cu forță persuasivă și apt să-i confere hotărârii credibilitate.

Punctaj acordat: 7,00 puncte

d) Încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Candidatul motivează cu atenție la detalii, preocupat să răspundă cererilor și apărărilor părților.

Astfel cum Comisia a evidențiat deja, candidatul este preocupat de redactarea unui act de justiție de bună calitate, întemeiat pe identificarea și analiza aspectelor relevante în planul judecății, precum și pe argumentarea clară și coerentă a hotărârilor.

Acestei preocupări îi poate fi subsumată și maniera în care candidatul se raportează la cererile părților, fiind evidentă intenția de a le răspunde cu claritate, acoperitor și comprehensibil, indiferent dacă este vorba despre admiterea sau, după caz, despre respingerea acestor cereri.

Examinarea hotărârilor redactate de candidat îngăduie constatarea că acesta este conștient de însemnătatea soluționării tuturor cererilor părților și de motivarea corespunzătoare a acestora. Argumentația folosită include, după caz, referiri la probele administrate, astfel încât temeiul factual al hotărârii să fie configurat cât mai convingător, și/sau la dispozițiile legale sau la principiile și regulile de drept aplicabile. Când candidatul face referire la acestea din urmă, procedează, în mod obișnuit, la o prezentare și/sau explicitare a lor, astfel încât părțile să poată înțelege în ce constă regula sau principiul de drept respectiv.

Referirile la dispozițiile legale incidente sunt realizate cu rigoare și atenție, fiind îndeajuns de evidentă intenția de a convinge părțile cu privire la justetea argumentației instanței.

Foarte rar, candidatul omite să prezinte unele aspecte relevante în înțelegerea unei anumite soluții dispuse de instanță (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 14 selectată de Comisie, pagina 3, în care candidatul omite să expună susținerile formulate de intimata reclamantă prin întâmpinare: „Apărățile formulate în raport cu cererea de recurs:

6. Prin întâmpinare, intimata reclamantă a invocat excepția nulității recursului și a solicitat totodată respingerea recursului ca nefondat, arătând că aspectele învederate de recurent nu se încadrează în niciunul dintre cazurile de casare prevăzute de lege.”)

De asemenea, sunt situații în care nu este menționat temeiul de drept al respingerii cererii de acordare a cheltuielilor de judecată (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr.21 selectată de Comisie, pagina 6 : „29. Curtea va respinge ca nefondată și cererea intimetei pârâtei F1 de acordare a cheltuielilor de judecată ocazionate de judecata în recurs a cauzei, întrucât efectuarea acestora nu a fost dovedită.”, la fel, hotărârea nr. 28 selectată de Comisie, pagina 7: „29. Cererea intimaților de obligare a recurenților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea în recurs a cauzei va fi respinsă ca nefondată, întrucât suportarea unor astfel de cheltuieli nu a fost dovedită.”).

În ceea ce privește maniera în care candidatul se raportează la probele administrate, comisia constată că, cel mai adesea, referirile sunt îndeajuns de complete și lămuritoare.

Punctaj acordat: 7,50 puncte

e) Argumentarea coerentă și clară din punct de vedere al logicii juridice

Argumentația care susține soluția expusă în dispozitiv este, în mod obișnuit, bine condusă de către candidat, existând un fir logic al expunerii care permite înțelegerea motivelor de fapt și/sau drept care au fost avute în vedere de către instanță. Considerentele au, de obicei, suficientă coerență și claritate, fiind, cel mai adesea, accesibile și persoanelor fără pregătire juridică.

Exprimarea argumentelor are claritate și datorită faptului că limbajul folosit nu este excesiv de tehnic, candidatul reușind, în cele mai multe cazuri, să găsească un oportun echilibru între exigența folosirii unui limbaj juridic specific și aceea de a asigura comprehensibilitatea hotărârii.

Însă, în unele hotărâri (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 15 selectată de Comisie, pagina 3), sunt preferate paragrafe ample, care grupează mai multe susțineri ale părților, ceea ce îngreunează, într-o anumită măsură, lecturarea și înțelegerea argumentelor instanței în raport cu criticile concrete formulate prin motivele de apel/recurs: „Recurenții au mai arătat că instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat art. 431 din Codul de procedură civilă, cu privire la sentința civilă nr./2005 a Judecătoriei, rămasă definitivă prin decizia civilă nr./2008 a Tribunalului și prin decizia civilă nr./2008 a Curții de Apel, prin care s-au reținut cu putere de lucru judecat concluziile raportului de expertiză întocmit în acea

cauză de către expertul EXP4, în sensul că nu există suprapunere între proprietatea reclamanților și pârâții din acea cauză, că diferența în minus este generată de nerespectarea aliniamentului de est al planului original și de deplasarea în lanț spre vest a proprietății vecinilor din partea de est, astfel încât această diferență se poate regăsi în proprietățile acestor vecini. Totodată, nu există nicio probă care să confirme concluzia instanței de apel că diferența în minus ar fi generată de împrejurarea că autorii inițiali, G6 și G10, ar fi înstrăinat, prin vânzări succesive către părțile litigante, suprafețe de teren care, însumate, sunt mai mari decât suprafața aflată în patrimoniul acestora. Faptul că fiecare dintre părți deține suprafețe mai mici decât cele rezultate din măsurători nu poate reprezenta un argument pentru această concluzie a instanței de apel. Diferențele minime de suprafață constatate cu privire la proprietățile pârâților pot fi explicate prin prisma unor erori de măsurare, luând în considerare tehnica folosită în perioada anterioară, dar diferența considerabilă constatată cu privire la proprietatea reclamanților nu ar putea fi explicată astfel, singura explicație fiind deplasarea în lanț a proprietăților vecinilor estici spre vest, față de aliniamentul estic al planului original.”

Lipsa paragrafelor în expunerea motivelor de recurs și insuficienta sintetizare și sistematizare a susținerilor părților afectează claritatea juridică a argumentației, cu atât mai mult cu cât nu întregul conținut al acestora își are corespondent în problematica juridică de interes în raport cu calea de atac declarată și, implicit, nici în motivarea propriu-zisă a soluției.

Punctaj acordat: 7,50 puncte

f) Evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Spre deosebire de evocarea elementelor de istoric al cauzei sau de prezentarea motivelor de apel/recurs sau a întâmpinărilor, în cazul cărora, așa cum s-a arătat prin cele de mai sus, candidatul se folosește uneori de preluări ample, insuficient sintetizate, în ce privește motivarea propriu-zisă a soluției pronunțate în calea de atac candidatul dovedește o bună capacitate de a selecta aspectele cu adevărat utile în plan juridic, de cele mai multe ori, fără a se referi la aspecte lipsite de relevanță sau străine de problematica procesului.

Chiar și atunci când părțile fac, în cererile lor, referire la aspecte sau chestiuni lipsite de utilitate în cauză, candidatul reușește identificarea acelor care prezintă relevanță reală, concentrându-și argumentația asupra lor.

În unele situații, însă, sunt detaliate aspecte nerelevante în motivare, precum în hotărârea nr.5 selectată de Comisie, paginile 3-8, unde sunt redate pe larg considerentele deciziei instanței de apel, a cărei revizuire se solicită, inclusiv criticile formulate de apelanți, deși, în raport cu motivele de revizuire și cu soluția pronunțată în calea extraordinară de atac, acestea nu prezentau interes în totalitate, astfel că se impunea o minimă sintetizare. În același sens, hotărârea nr. 15 selectată de Comisie, paginile 4-5, în care sunt prezentate aspecte de ordin teoretic privind modul de soluționare a unei acțiuni în revendicare: „19. Soluționarea unei acțiuni în revendicare poate presupune de la una la patru etape, în următoarea ordine logică:

a) În prima etapă, instanța trebuie să verifice dacă reclamantul își dovedește dreptul de proprietate asupra bunului revendicat. Dacă reclamantul nu își dovedește dreptul de proprietate, acțiunea în revendicare se respinge ca nefondată, indiferent dacă pârâtul deține sau posedă bunul, cu sau fără titlu. Trebuie ținut însă cont că nu este suficient să se dovedească, în această etapă, existența unui titlu de proprietate, ci este necesar ca reclamantul să dovedească și că bunul revendicat, concret identificat, face obiectul acelui titlu de proprietate. De exemplu, în cazul în care proprietarul unui teren revendică o anumită suprafață de la proprietarul (sau deținătorul) terenului vecin, instanța trebuie să verifice și dacă acea suprafață, concret identificată, face parte din terenul pentru care reclamantul are titlu de proprietate.

b) În a doua etapă, dacă reclamantul își dovedește dreptul de proprietate asupra bunului revendicat, instanța trebuie să verifice dacă pârâtul deține sau posedă acel bun. Dacă pârâtul nu deține și nici nu posedă bunul revendicat, acțiunea în revendicare se respinge, indiferent dacă pârâtul are sau nu titlu pentru a-l posedea sau deține.

c) În a treia etapă, dacă reclamantul își dovedește dreptul de proprietate, iar pârâtul deține sau posedă bunul revendicat, instanța trebuie să verifice dacă pârâtul are titlu privind deținerea sau posesia acestuia. Dacă pârâtul nu are titlu pentru a-l posedea sau deține, acțiunea în revendicare se admite. Dar, ca și în cazul primei etape, nu este suficient să se constate, în caz contrar, că pârâtul are un titlu, ci și că terenul revendicat, pe care îl deține sau îl posedă, constituie obiectul acestui titlu. Această ipoteză este desemnată în practică, în cazul revendicării unei suprafețe de teren între proprietarii vecini, prin expresia „suprapunere de titluri”, în sensul că ambele părți au titluri asupra aceluiași bun; în cazul constatării ei, se trece la a patra etapă.

d) În a patra etapă, dacă reclamantul își dovedește dreptul de proprietate asupra bunului revendicat, iar pârâtul deține sau posedă acel bun în baza unui titlu juridic, instanța trebuie să compare titlurile părților, dând câștig de cauză aceleia al cărei titlu este preferabil („mai caracterizat”). În cazul în care ambele părți au titlu de proprietate, se vor compara titlurile de proprietate. Dacă pârâtul are un alt titlu pentru a deține sau posedea imobilul, comparația va include și titlul de proprietate în virtutea căruia i-a fost conferit dreptul de a-l deține sau posedea. La fel se procedează și în cazul reclamantului, când formulează o acțiune confesorie”.

Comisia constată că elementele de conținut ale argumentației întrebuintate de candidat evidențiază calitățile profesionale ale acestuia, faptul că reușește să surprindă aspectele care prezintă însemnătate procesuală, dovedind că înțelege și stăpânește problematica dedusă judecății.

Punctaj acordat: 8,00 puncte

g) Redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

O caracteristică a hotărârilor pronunțate de candidat este aceea că dispozitivul acestora este redactat într-o manieră clară, precisă și concisă, astfel încât să fie pe deplin posibilă punerea în executare, atunci când este cazul, a celor dispuse de instanță.

Punctaj acordat: 10 puncte

h) Analiza și interpretarea probelor administrate

Examinarea hotărârilor judecătorești aflate la dispoziția Comisiei trimite la concluzia că, de regulă, în activitatea de judecată, candidatul înțelege însemnătatea analizării și interpretării atente a probelor administrate, ca o condiție a aflării adevărului și, deci, a pronunțării unei hotărâri legale și temeinice.

În același timp, înțelege că forța persuasivă a hotărârii și credibilitatea ei fac necesară inclusiv menționarea atentă în considerente a probelor pe care instanța le-a avut în vedere la adoptarea hotărârii, precum și, atunci când este cazul, a motivelor pentru care unele probe nu au fost luate în considerare ori au fost considerate ca fiind lipsite de credibilitate.

Deși rare, există și situații în care candidatul omite analizarea și soluționarea cererilor prin raportare explicită la probe, cum ar fi, de exemplu, în hotărârea nr. 10 selectată de candidat, în care motivarea dispoziției de obligare a apelantei către intimată la plata cheltuielilor de judecată nu face nicio referire la dovezile onorariului de avocat: „În baza art. 453 alin. (1) C. proc. civ., în raport cu soluția de respingere a apelului, apelanta va fi obligată să plătească

intimatului suma de 1.000 lei, reprezentând cheltuieli de judecată în apel – onorariul avocatului, pe care Curtea, prin raportare la art. 451 alin. (2) C. proc. civ., îl apreciază ca nefiind vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei”.

Punctaj acordat: 9,00 puncte

i) Modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul

Candidatul dovedește o bună cunoaștere a jurisprudenței CCR, ÎCCJ, CEDO și CJUE, în considerentele hotărârilor pronunțate regăsindu-se, atunci când problematica juridică a cauzei o impune, referiri la hotărâri relevante. Mai mult, referirile nu sunt formale, ci vizează conținutul de fond al dezlegărilor cuprinse în aceste hotărâri, dezlegări care sunt valorificate în mod corect în soluționarea proceselor și în motivarea hotărârilor (a se vedea, spre exemplu, hotărârile nr.1, 2, 6 selectate de candidat, hotărârile nr. 5, 8, 9, 20, 22, 24, 26 selectate de Comisie).

Punctaj acordat: 10 puncte

j) Respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

În perioada supusă evaluării, candidatul a înregistrat întârzieri nesemnificative în redactarea hotărârilor, care nu au fost de natură a afecta durata rezonabilă a proceselor. Trebuie menționat că în perioada supusă evaluării, candidatul a îndeplinit și alte activități profesionale.

Punctaj acordat: 10 puncte

V. PUNCTAJ TOTAL - 83,50 puncte

Data: 3.11.2025

Comisia de evaluare pentru Secția I civilă

judecător

judecător

prof.univ.dr.

